

रोमकन्दः, पुं, (रोमशुक्तः कन्दो मूलमस्य ।)
पिण्डालुः । इति राजनिर्घण्टः ।
रोमकपत्तनं, स्त्री, (रोमकं पत्तनमिति कर्म-
धारयः ।) देशविशेषः । रम् इति पारस्य-
भाषा । यथा,—

“लङ्काकुमध्वे यमकोटिरस्याः
प्राक् पश्चिमे रोमकपत्तनस्य ।
अधस्ततः सिङ्गपुरं सुमेरुः
सौम्येय-यान्यं बहुवानलस्य ।
कुडत्तपादान्तरितानि तानि
स्थानानि बहु गोलविदो वदन्ति ॥”

इति विद्वान्प्रशिरोमणौ गोलाध्यायः ॥

रोमकूपः, पुं, (रोमणां कूपः ।) लोमविवरम् ।
यथा,—

“प्रजापतिश्चाक्षमालां ददौ ब्रह्मा कमलकुम्भम् ।
समस्तरोमकूपेषु निजरक्षतीन्दिवाकरः ॥”
इति मार्कण्डेयपुराणे देवीमाहात्म्यम् ॥

(तथा च ।

“ऊर्ध्वं गालान्निकर्णास्त्रिर्मध्योनिगुहैरधः ।
कुपितं रोमकूपे च समस्तैस्तत्प्रवर्तते ॥”

इति वामदेविदानस्थाने ऋतुयेध्याये ॥)

रोमकेशरं, स्त्री, (रोमणां केशरमिव ।) चामरम् ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥

रोमगुच्छः, पुं, (रोमणां गुच्छस्तवकः ।) चामरम् ।
इति हेमचन्द्रः । २। २७२ ॥ हारावली च । १७३ ॥

रोमगुच्छकः, पुं, (रोमगुच्छ एव । स्वार्थं कन् ।)
चामरम् । इति जटाधरः ॥

रोमम्याः, पुं, उद्गीर्णं चर्मणम् । इत्यमरः ॥
जाव्योरकाटा इति भाषा ॥ (यथा, रघुः ।

१। ५२ ।

“रुगेर्वर्जितरोमस्यसुटजाङ्गनभूमिषु ॥”)

रोमभूमिः, स्त्री, (रोमणां भूमिरिव ।) चर्म ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

रोमलता, स्त्री, (रोमणां लतेव ।) लोमावलिः ।
इति हेमचन्द्रः । ३। २७० ॥

रोमवान्, [त्] चि, लोमविशिष्टः । रोमशब्दा-
दस्यर्थे मनुप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

रोमविकारः, पुं, (रोमणां विकारः ।) रोमाचः ।
इति हलायुधः ॥

रोमशः, पुं, (रोमाणि सन्त्यस्येति । रोमन् +
“लोमादिपामादिपिच्छादिभ्यः शनेलचः ।” ५ ।
२ । १०० । इति शः ।) मेघः । इति हेम-
चन्द्रः ॥ पिण्डालुः । कुम्भी । शूकरः । इति
राजनिर्घण्टः ॥ (अथविशेषः । यथा, भागवते ।
६। १५ । १४ ।

“रोमशश्चावगो दत्त आसुरिः सपतञ्जलिः ॥”

अस्य ऋषिरेकलोमपतने एकैकपातो भवेत् एवं
सर्वलोमपतनकालस्तस्य परमायुः । एतादृशी-
ऽप्यसौ जीवामि वा कियन्ति दिगानीति चिन्त-
यन् भवितुं युद्धं न निर्मेमे केवलं वर्षासु धारा-
पातनिवृत्तये । मस्तकविन्यस्तकटस्तपश्चरति ।
विशिष्टविवरणमस्य ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजन्मसंक्षे-
पे ॥

द्रव्यम् ॥ स्त्री, उपस्थम् । यथा, ऋग्वेदे । १० ।
८६ । १६ ।

“सैदीशे यस्य रोमशं निवेदुषी
विजृम्भते विश्वसादिन्न उत्तरः ॥”

“निषेदुषः शयानस्य रोमशसुपस्थं विजृम्भते
विश्वं भवति ॥” इति तद्वाक्ये सायणः ॥)

अतिशयलोमविशिष्टे, चि ॥ (यथा, मनुः । ११। ७।
“हीनक्रियं निष्पुरुषं निश्चन्दो रोमशशंसम् ॥”)

रोमशफलः, पुं, (रोमशं फलमस्य ।) टिड्ढिश-
ट्टकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

रोमशा, स्त्री, (रोमाञ्चि सन्त्यस्या इति । रोमन् +
शः । टाप् ।) दम्भाट्टकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

लोमशा च ॥ (दृढस्यतिक्रिया । यथा, ऋग्वेदे ।
१। १२७ । ७ ।

“सर्वाहमस्मि रोमशा गन्धारीणामिवाधिका ॥”
रोमशूकं, स्त्री, (रोमशुक्तं शूकं यस्य ।) खौखि-
यकम् । इति भावप्रकाशः ॥

रोमहर्षः, पुं, (रोमणां हर्षः ।) रोमाचः । इति
हलायुधः ॥ (यथा, गीतायाम् । १। २६ ।

“वेपथुश्च शरीरे मे रोमहर्षश्च जायते ॥”)

रोमहर्षणं, स्त्री, (रोमणां हर्षणम् ।) रोमाचः ।
इत्यमरः ॥ (रोमणां हर्षणं यस्मात् । रोमाच-
करे, चि । यथा, गीतायाम् । १८ । ७४ ।

“संवादमिदमशौचमद्भुतं लोमहर्षणम् ॥”)

रोमहर्षणः, पुं, कृतः । अस्य व्युत्पत्तिर्यथा,—
“अस्य ते सर्वरोमाणि वचसा हृषितानि यत् ।
हेपायनस्य भगवन्ततो वै रोमहर्षणः ।
भवन्तमेव भगवान् बालहार खयं प्रभुः ॥”
इति कौर्म्ये १ अध्यायः ॥

(स तु आसन्नियः । यथा, भागवते । १० ।
७८ । २२ ।

“सोऽर्चितः सपरीवारः कृतावनपरिग्रहः ।
रोमहर्षणमाचीनं महर्षेः शिष्यमेव च ॥”
अस्यान्यद्विवरणं लोमहर्षणशब्दे द्रव्यम् ॥)

विभीतकट्टकः । इति मेदिनी । ने, ११६ ॥

रोमाचः, पुं, (रोमणां आचः उद्गमः ।) रोम-
हर्षणम् । इत्यमरः ॥ पुलककट्टकरोमविक्रिया

रोमोन्नमरोमहर्षेणात्र । इति भरतः ॥ (स तु
सात्विकभावानामन्यतमः । यथा, साहित्य-
दर्पणे । ३। १६६ ।

“स्तम्भः खेदोऽथ रोमाचः स्वरभङ्गोऽथ वेपथुः ।
वैवर्ण्यमनुप्रलय इत्यष्टौ सात्विकाः स्मृताः ॥”
“हर्षाद्भुतभयादिभ्यो रोमाचो रोमविक्रिया ॥”)

रोमाञ्चिका, स्त्री, (रोमाच उन्मादविनाशक्या
इति । रोमाच + ठन् ।) रुदन्तीट्टकः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

रोमाञ्चितः, चि, (रोमाचः सञ्जातोऽस्येति ।
रोमाच + “तदस्य सञ्जातं तारकादिभ्य

इतच् ॥” ५ । २ । ३६ । इति इतच् ।) जात-
पुलकः । रोमाचविशिष्टः । तत्पर्यायः । दृढ-
रोमा २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा,
मार्कण्डेये । १०० । २० ।

“स च श्रान्तिर्गते वङ्गौ परितुष्टेन चेतसा ।
हर्षरोमाञ्चिततदुः प्रविशेष्टाशमं गुरोः ॥”)

रोमाली, स्त्री, (रोमणां आली श्रियर्थे च ।)
वयःसन्धिः । इति शब्दमाला ॥ (रोमणां
आली ।) रोमावली । (यथा, आभ्यासप्त-
शब्दाम् । ३३८ ।

“निधितिः शेषस्थानस्योपरि चिद्धार्यमिव
लता निहिता ।
लोभयति तव तनूदरि जघनतटादुपरि
रोमाली ॥”)

रोमालुः, पुं, (रोमविशिष्ट आलुः ।) पिण्डालुः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

रोमालुविटपी, [न्] पुं, (रोमालुरिव विटपी
ट्टकः ।) कुम्भीट्टकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

रोमावली, स्त्री, (रोमणामावली ।) नाभिरुद्ध-
लोमश्रीणी । तत्पर्यायः । रोमलता २ । इति
हेमचन्द्रः । ३। २७० ॥ रोमाली ३ । इति
शब्दमाला ॥ लोन्राणी ४ । यथा,—

“तस्याः प्रविष्टा नतनाभिरन्ध्रं
रराज तन्वी नवलोमराणी ।
नीवीमतिक्लृप्तं सितेतरस्य
तन्मेखलामध्यमखेरिवाचिः ॥”
इति कुमारसम्भवम् ॥

सा च यौवनारम्भे भवति । अज्ञातयौवना
यथा,—

“नीरात्पीरसुपागता अवबयोः सीन्धि स्फुर-
न्नेत्रयोः
ओजे लयमिदं किमुत्पलमिति ज्ञातुं करं
न्यस्यति ।
सैवालाङ्कुरशङ्कया शशितुखी रोमावलीं
प्रोच्छति
आन्तासीति तुहुः सखीमविदितशोभीमरा
पृच्छति ॥”
इति रसमञ्जरौ ॥

रोमाश्रयफला, स्त्री, (रोमाश्रयं फलमस्याः ।)
क्लिष्टिरिष्टाक्षुपः । इति राजनिर्घण्टः ॥

रोमोन्नमः, पुं, (रोमणासुन्नमः ।) रोमाचः ।
इति हलायुधः ॥ (यथा, कुमारः । ७ । ७७ ।

“रोमोन्नमः प्रादुरभूदमावाः
स्निग्धाङ्गुलिः पुङ्गवकेतुरासीत् ।
वृत्तिस्योः पानिचमाममेव
समं विभक्तव मनोभवस्य ॥”)

रोमोद्भेदः, पुं, (रोमणासुद्भेदः ।) रोमाचः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, प्रबोधचन्द्रोदये ।
१ अङ्के ।

“स्फुरन्मोद्भेदश्चरन्ताराकुलदृष्टो
भयोत्कण्ठोत्पुलकशृङ्गभरासङ्गसुभगः ॥”)

रोलः, पुं, पानीयामलकम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥
(पानीयामलकशब्देऽस्य गुणादयोऽभिहितः ।)

रोलम्बः, पुं, (रौतीति । र + लिच् । रौः कुञ्ज-
सन् लम्बति स्थानात् स्थानान्तरं गच्छतीति ।
लम्ब + अच् ।) अमरः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥